

Jeg ønsker dernæst at gøre et Par Bemærkninger angaaende Ophævelsen af Sukkertolden. Der er det ejendommelige Forhold, at det er Sukkerfabrikkerne, man ønsker at ramme, men ved den foreslaaede Nedsættelse rammer man i første Linie de mindre Jordbrugere, de mindre Sukkerroedyrkere. Det er ganske rigtigt, hvad den højtærede Finansminister og andre ærede Medlemmer have sagt, at Sukkerfabrikkerne klare sig nok, de have, som det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) omtalte forleden Aften, en kolossal Reservefond og i det hele store Penge midler til at staa imod med, og de ville sagtens kunne bære Toldnedsættelsen. De store Landbrugere beklager jeg heller ikke, de ville kunne bære det forholdsvis lille Tab, der bliver ved, at Sukkerroepriisen gaar ned. De benytte den billigste Arbejds kraft, de kunne faa, nemlig Polakkerne, og naar de have den og ogsaa have Ud sigt til at kunne beholde den i Fremtiden, tænker jeg, der ikke skulde være noget i Vejen for, at de klare sig. For de smaa Landbrugere derimod — og de ere det overvejende Antal af Sukkerroedyrkerne, idet omtrent $\frac{4}{5}$ af disse ere ganske smaa Landbrugere — kniber det betydeligt mere. Sukkerroedyrkerne faa, efter hvad der er oplyst, en Grundpris af 65 Øre pr. Centner Roer, og derefter deltage de i Fabrikkerens Overskud, men det er, som det ogsaa er oplyst, saaledes, at denne Pris af 65 Øre pr. Centner Roer er en forholdsvis tarvelig Pris. Den kunne Sukkerroedyrkerne ikke klare sig med. For saa vidt Prisen skulde gaa ned til 65 Øre pr. Centner, vilde det se galt ud for mange smaa Landbrugere. Nu gør den højtærede Finansminister os opmærksom paa, at det, denne Toldnedsættelse vil bevirke, kun vil blive en Nedgang af 5 Øre eller der omkring pr. Centner Roer for Sukkerroedyrkerne. Det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) opgør Tabet for Sukkerroedyrkerne til 7—8 Øre pr. Centner Roer. Jeg vil indrømme, at det ærede Medlem maa have gode Forbindelser i sukkertilvirkende Kredse, derom vidner hans gentagne udmærkede Foredrag om denne Sag. Jeg tror imidlertid mere paa den højtærede Ministers Opgørelse her til 5 Øre pr. Centner end paa det ærede Medlems til 7—8 Øre, ikke fordi den ene Opgørelse fremkom fra den højtærede Finansminister og den anden fra det ærede Medlem for Maribo — endskønt det ogsaa kunde være en Grund for mig. (Afbrydelse). Ja, fordi jeg har aldrig haft Lejlighed til at kontrollere nogen Unøjagtig-

hed fra den højtærede Finansministers Side, hvorimod jeg under mine forskellige Valgkampagner gentagne Gange har haft Lejlighed til at kontrollere forskellige Unøjagtigheder hos det ærede Medlem for Maribo, saa der i og for sig er mere Grund for mig til at tro paa den højtærede Finansminister, end til at tro paa det ærede Medlem. Men foruden dette tror jeg, at den Beregning, som den højtærede Finansminister i dette Tilfælde har anstillet, er mere nøgtern end det ærede Medlems.

Som jeg bemærkede, er jeg ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem har haft gode Forbindelser i sukkertilvirkende Kredse, men det forekommer mig, at der gik lige som en Understrøm gennem hans Foredrag af Glæde over og Iver efter at kunne notere det Tab, som Landboerne faa ved denne Toldnedsættelse, saa stort som muligt, og hvad Udregningen af Tabet angaar, har det ærede Medlem for Maribo vist haft lidt for gode Forbindelser at henholde sig til. Selv om Tabet imidlertid kun skulde være 5 Øre pr. Centner Roer, som af Finansministeren angivet, vil det dog være meget trykkende for mangfoldige smaa Landbrugere.

Den højtærede Minister siger, at en saadan Svingning af 5 Øre pr. Centner forekommer ogsaa paa Grund af andre Ting. Den kan fremkomme f. Eks. paa Grund af daarlige Konjunkturer, og den kan fremkomme ved Nedgang i Høsten. Dette er vist ganske rigtigt. Men den højtærede Minister maa erindre, at Svingninger i Konjunkturerne og Høsten fremkomme alligevel, uafhængig af, om vi nedsætte Sukkertolden saaledes, at Landbrugerne faa en mindre Fortjeneste af ca. 5 Øre pr. Centner Roer. Hvis den højtærede Finansminister kunde svare for, at Konjunkturerne bleve ved at staa, som de staa for Øjeblikket, og at Høsten blev ved at være lige saa god i de kommende Aar, som den har været i Aar og i Fjor, var det naturligvis noget helt andet. Saa kunde man med større Fortrøstning gaa med til Nedsættelse af Tolden. Men det kan den højtærede Minister naturligvis ikke.

Saa er der altsaa denne Kontrakt, som Sukkerfabrikkerne saa snedigt fik lavet for nogle Aar tilbage, og som bevirker, at de smaa Landbrugere ere bundne overfor Sukkerfabrikkerne til at skulle dyrke et saa og saa stort Areal i en Aarrække, idet disse Kontrakter først udløbe om 10—12 Aar. Det er denne Tid, det kommer til at knibe med. Kom vi først over